

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 1 juli 2014 (begäran om förhandsavgörande från Förvaltningsrätten i Linköping – Sverige) – Ålands Vindkraft AB mot Energimyndigheten

(Mål C-573/12) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Nationellt stödsystem enligt vilket överlåtbara gröna certifikat ska tilldelas anläggningar som producerar el från förnybara energikällor — Skyldighet för elleverantörerna och vissa elanvändare att årligen överlämna en viss andel gröna certifikat till den behöriga myndigheten — Gröna certifikat tilldelas inte produktionsanläggningar som är belägna utanför den aktuella medlemsstaten — Direktiv 2009/28/EG — Artiklarna 2 andra stycket k och 3.3 — Fri rörlighet för varor — Artikel 34 FEUF)

(2014/C 292/04)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Förvaltningsrätten i Linköping

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ålands Vindkraft AB

Motpart: Energimyndigheten

Domslut

- 1) Artiklarna 2 andra stycket k och 3.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG ska tolkas så, att de tillåter att en medlemsstat inför ett sådant stödsystem som det som är aktuellt i det nationella målet, enligt vilket producenter av el från förnybara energikällor endast kan tilldelas överlåtbara certifikat för den el från sådana källor som är producerad inom medlemsstatens territorium och enligt vilket elleverantörerna och vissa elanvändare är skyldiga att varje år till den behöriga myndigheten överlämna ett antal sådana certifikat som motsvarar en andel av deras totala elförsäljning respektive elanvändning.
- 2) Artikel 34 FEUF ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning som den som är aktuell i det nationella målet, enligt vilken producenter av el från förnybara energikällor endast kan tilldelas överlåtbara certifikat för den el från sådana källor som är producerad inom den berörda medlemsstatens territorium och enligt vilken elleverantörerna och vissa elanvändare är skyldiga att varje år till den behöriga myndigheten överlämna ett antal sådana certifikat som motsvarar en andel av deras totala elförsäljning respektive elanvändning, vid äventyr av att annars behöva betala kvotpliktsavgift.
- 3) Det ankommer på den hänskjutande domstolen att med beaktande av samtliga relevanta omständigheter, varav en kan vara det unionsrättsliga regelverk i vilket den nationella lagstiftningen ingår, kontrollera huruvida den lagstiftning som är aktuell i det nationella målet med avseende på dess territoriella tillämpningsområde uppfyller de krav som följer av rättssäkerhetsprincipen.

⁽¹⁾ EUT C 38, 9.2.2013.